

גרמניה

ביש המזל

פראנץ פון פאפן היה אדם בישמול כל ימי חייו. במלחמת העולם הראשונה נשלח לארגן את רשת הריגול הגרמנית בארצות הברית. בדרכו חזרה לגרמניה נתפסה אנייתו על-ידי הבריטים, שטרוה לבדוק את מזהירי חיו. במזהירות מצאו כמה פנקסיצייקים, מסודרים בסדר גרמני מובהק. תוכן הפנקס סימ עניין את הבריטים מאד. היתה זאת רשימה מלאה של כל עובדי הריגול הגרמני באמריקה.

המרגלים המסכנים, שנדדו כולם לבית הסוהר, לא אהבו מאד את האציל הגרמני הקאטולי בעל הנימוסים היפים. והם לא היו יחידים בדעתם השלילית: פון פאפן בעל האמביציות הגדולות מצא רק ידידים מעטים. כדי לנחם את עצמו חלם חלום מיוחד בו מינו: להתמנות שגריר גרמני במדינות ה'זעירה של לוקסמבורג. התשבון: בלוקסמ' בורג מצטלב ההון הגדול הגרמני והצרפתי. מוראי ראשון מצ'כיה. אולם הגורל

יעד לפון פאפן תפקיד גדול יותר. הוא הפך קאנצלר (ראש ממשלה) של גרמניה, בלי רוב בפרלמנט, אך בתוקף חסות נשיא המדינה, הפלדמרשל זוקן פון הינדנבורג. הג' שא שגא את הנאצים ואת מנהיגם, שקרא לו "הטוראי הראשון הציכי ההוא" (מתוך הנחה מטעית שהטוראי הראשון אדולף היטלר גולד צ'כיה, במקום באוסטריה). לכן בחר הנשיא בפון פאפן.

אולם מזלו הרע של האיש רדף אחריו. איש מהר נאלץ להתפטר, לפנות את מקומו לגנרל פון שליכר. אולם מכיוון שהיה רחוק ולא היתה לו עדיין דירה, נשאר פון פאפן גר בדירת ראש הממשלה, שהיתה מחוברת לדירת הנשיא. השניים אכלו יחד את ארוזי חותיהם, ובשעת האוכל שיכנע פון פאפן את הנשיא מוכה הויקנה שיש רק הצלה אחת לגרמניה: למנות את היטלר לראש ממשלה ואת פון פאפן לסגנו. הפלדמרשל לחץ את ידי הטוראי הראשון, אדולף היטלר, שהפך אישיות עולמית.

היה זה חשבון פיקח מאד. פון פאפן היה בטוח שהדמוגו חסר-ההשכלה לא יצליח ב' תפקידו, יהיה, למעשה, שבוי בידי השרים השמרניים המתונים. אולם היטלר לא חלם כלל להיות בובה של פון פאפן. הוא שלח את כל ידידיו של פון פאפן למחנות הרי' כוה, אנשיו רצחו גם את שני מזכיריו של פון פאפן. פאפן עצמו נמלט ממרחץ הדמים בקושי, מצא מקלט בבניין משרד הבטחון. גם הרוצחים הנאציים לא העזו להתפרץ ל' מבצר זה של הגנרלים.

טעות פראגמטית. אדם פחות אופטימי היה מסיים, בזאת, את נישואיו לאדולף היט' לר. לא כן פון פאפן. הוא הוסיף לשרת אותו באמונה — תחילה שגריר גרמני באוסטריה, שם עזר להכין את הסיפוח, ואחר-כך כשג' ריר בתורכיה. בתפקידו זה היה מרכז כל התככים הגרמניים במרחב, אירגן את מיבצע הריגול המצוייל ביותר של המלחמה — מבצע ציצור.

בסוף המלחמה השיג אותו הגורל. הוא הושב על ספסל בית-המשפט למושעי מל-חמה בניירנברג, אך זוכה. הגרמנים עצמם אסרוהו שנית. דנו אותו לשמונה שנות מא' סר, מהם שרת שנתיים ושחרר בגלל ברי' אותו הקלויה. את זמנו התפשי הקושי לכ' חיבת ספר זכרונות, שהופיע השבוע באנגלית.

מסקנתו הסופית של איש-התככים החתיק: כל הענין היה טעות טראגית. כל האנשים סביבו היו אשמים, גרמנים בריטים וצרפ' חים כאחד. רק אדם אחד היה חף מכל פשע, אך לא זכה מעולם להערכה שהוא ראוי לה. איש זה היה פראנץ פון פאפן.

אוי למנצח

סיר וולדרון סמיטרס, חבר הפרלמנט הברי' טי, היה מוזעזע. גרמה לזעזוע חבילת-שי שנשלחה לו ע'י גרמני. בחבילה היו כמה קילוגרם של נקניקים. כתב הגרמני: "שמע' תי מפי ירידי הבריטיים עד כמה הם טובלים בגלל קיצוב המזון. אני שולח לך חבילה קטנה מאד, כדי שתהיה חופשית ממכס. אני מקווה שהנקניקים יערכו לחכרי..."

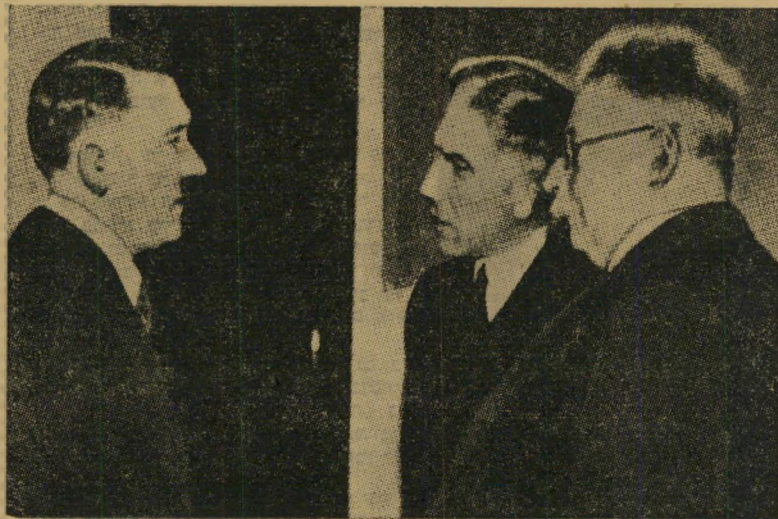
סר וולדרון, בהתרגשותו, עשה את אשר עושה כל אנגלי הגון, כתב מכתב לעורך ה' מנים נצחו במלחמה, הרי הם מנצחים ב' טי'מס. התמרמר חבר הפרלמנט: "אף כי הגר' שלום!"

מלחמה. המנצח אינו זוכה בשלל, מפני שאין שלל. המנצח זוכה רק בחובה לשקם את המנוצח, והמנוצח מראה את תודתו — לפ' עמים — על-ידי כך שהוא מתחלק בנקניקיו עם המנצח מוכה הצנע."

ארצות הברית

עלבוות ב-80 ק"מ לשעה

בארצות-הברית קורים לאחרונה דברים בעלי חשיבות רבה ביותר בצורה שקטה ביותר. אין הם תופסים אלא שנים או שלוש שנה סעיפים בכמה, ואפילו לא בכל, הע'י תונים. השבוע, למשל, יצאו עשרת אלפים מתנדבים, איש ואשה, לתצפיות קבע של 24 שעות ביממה נגד מטוסי אר'יז' במדינת אילינוי הגדולה (השלישית בין 48 ארצות הברית. בעלת אוכלוסין של שמונה מיליון). אך אין זה הכל. מוסר סופר העולם הזה בארצות-הברית, מוג'י ג'קובס: בשטחים הירוקים הגאים שסביב למרכז התעשייתי

פראנץ פון פאפן (במרכז) ואדולף היטלר מטוראי ראשון, הצלת מדינה

הכביר של שיקאגו מוקמת שרשרת של תות' חים כבדים הנתונים במסוה ותחת מחסה של שקי חול. מראה המזכיר את לונדון שלפני הבליץ של 1940.

תצפית האחיר והגנת הקרקע אינם מוג' בלים לשיקאגו בלבד. ההוראה חלה על כל המרכזים העירוניים והתעשייתיים של ארצות הברית. הסיבה: לפני חדשים מספר נעו יחי' דות של חיל-האוויר הסובייטי לכסיסים קדמיים בחצי האי קמצ'סקה שמעבר לאלסקה האמ' ריקאית. במספר מקרים אף הודיעו אנשי ראדאר באלסקה על מטוסי סיוור סובייטיים שהופיעו מעל ארצות-הברית וקנדה. ואף אחד מהמטוסים האלה לא נעצר על-ידי מטו' סים אמריקאיים וחוגי הצבא בארצות-הברית מניחים שטיסות אלה הן יותר טיסות שמס' רחן לבחון את מערכת ההגנה האמריקאית מאשר לאסוף צילומים אויריים של ארצות הברית.

בדרך אגב, המלחמה. למרות שפע'י לות צבאית מובהקת כהקמת תותחים נגד אויריים מורגשת בעליל גראה שאין האזרחים

שד'י נקניקים. כמעט באותו יום פיר' סמה ממשלת גרמניה המערבית דו'ח רשמי על מצב התזונה במדינתה. לפי דו'ח זה גורמים שמונה וחצי מיליון גרמנים נזקים לבריאותם מפני שהם אוכלים יותר מדי או מעט מדי. רובם אוכלים יותר מדי.

מנהג פסול זה נובע משתי סיבות: יש שפע של אוכל בגרמניה (דבר שאזרחי יש' ראל הרגישו בו כשמכריהם נסעו לגרמניה ושלחו להם חבילות) וגרמנים רבים החליטו במלחמה האחרונה למלא את קיבתם עד אפס מקום כששוב יהיה די מזון בחנויות. התור צאה: בשנתיים האחרונות עלתה צריכת קת' לי החזיר המעושנים ב'400%. צריכת הסוכר נלפש קפצה מ'20 ל'30 ק"ג לשנה. צריכת הסוכר עולה היום בהרבה גם על הצריכה הגרמנית לפני מלחמת העולם השנייה.

סיר וולדרון לא הבין את הצדק בכך שה' אנגלים המנצחים יתקו את תגורם, בעוד שהגרמני המנוצח יחלה מרוב אכילה, הרגיע אותו העיתון האמריקאי טאן פרנציסקו קר' נקל: "בתקופה זו שוב אין איש מנצח ב'

האמריקאיים. שמים לב במיוחד לכך כי המל' כמה בקוריאה עדיין נמשכת. כתב העולם הזה לא שמע אלא אדם אחד המזכיר את המלחמה, ואף זה בדרך אגב. היה זה צעיר בן 20 בחופשתו הראשונה אחר ארבעה חדשי שירות. שלושה מחבריו שהתגייסו יחד עמו עמדו לצאת לקוריאה ואף אחד מהם לא חיבב, לפי דבריו אותו צעיר, את הרעיון הזה במיוחד. הצעיר עצמו הקדים להתגייס, לפני שהגיע חזרה, והצליח בכך להסתדר ביתידה בלתי קרבת, בה חיים נוחים.

אין סיפור זה מיוחד לעצמו. לעתים אף מופיעים סיפורים מכווערים יותר בעיתונים. מעשים בעוברי אורח רוכבי מכונות החול' פים ליד מוצגי התותחים בערים הגדולות, מטילים עלבוות במדים ובלבושיהם. רבים מתותחני התותחים הנגד-אויריים הם ותקי מלחמ! העולם. ע"כ מקפידים העולבים הצע' קניים («אתם טיפשים שהתגייסתם!») לא להתקרב במידה יתירה לתותחנים, הם מס' תפקים בהשמעת הערותיהם המתחכמות מ' מושב מכונות החולפת במהירות של 80 ק"מ לשעה.

יופי

המפלצת והיפהפיות

כשהתאספו היפהפיות בנות עשרות האר' צות (כולל ישראל) במיאמי ביץ', פלורידה, כדי לתאר על התואר של מיס תבל, לא ידעו כי הן עתידות להסתכן בוויכוח בינלאומי. כשנבחרה מיס פינג'נד נכנעו כל חברותיה.

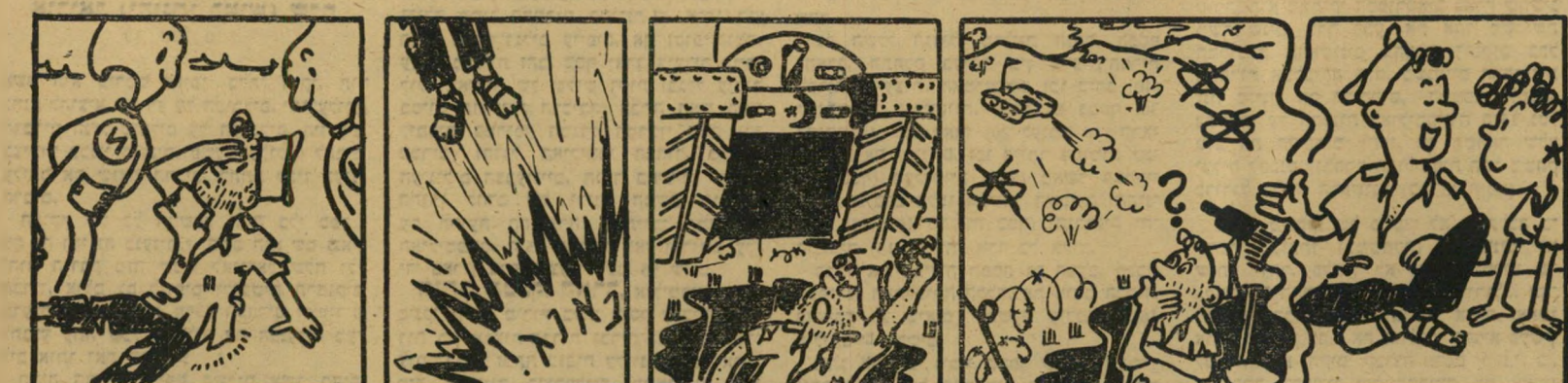
אולם יפהפיה אחת לא שתקה. בחזרה ל' מולדתה מסרה מיס-איתליה לאחד העיתונים הודעה שזכתה לפרסומת עולמית. האשימה שחקנית הקולנוע בת 19, ג'ובאנה מאצ'ו טי: השיטוט בתחרות היה תרמית פוליטית. מיס-תבל היתה צריכה להיות אמריקאית.

אמרה האיטלקיה. ארבע מועצדות אמרי' קאיות, מלכות המדינות לוזיאנה, ניו ג'רסי, מונטאנה ואינדיאנה, עלו ביופין על השאר. "לרוץ המזל ניכנסה המפלצת הפוליטית לתחרות, והדיפלומטיה האמריקאית הכריעה את כף המאזניים לטובת האינטרסים הבינ' לאומיים שלה!" מכאן התוצאות: כמיס תבל נבחרה מלכת היופי של פינג'נד, ארמי קוד' לה. כדי לתת פרסומת לאולימפיאדה המקום השני ניתן למיס האוואי, כדי לנחם את האי על שטרם זכה למעמד של המדינה ה'49 של ארצות-הברית. המקום השלישי ניתן למיס האנג'יקו, כדי לשכנע את האסיאתים שאמ' ריקה אינה מזוללת בהם. המקום התמישי נ'י תן לגרמניה. רגאטה הוי, כדי לרמוז לאדנאור שיש מקום לגרמניה בלב האמריקאי.

לא ענבים המוציאים. מיס פינג'נד, ש' הפכה מיס תבל, לא שתקה. הודיעה היא: מיס איתליה אמרה את אשר אמרה מתוך שנאה אישית, ומפני שלא זכתה להיבחר. הכחישה האיטלקיה בזעם: אין זה עניין של ענבים המוציאים, כי ממילא לא היתה צריכה להיבחר

בינתיים נשמע קול חדש בוויכוח. בישוף אמריקאי קאטולי גינה בפומבי את האמהות האמריקאיות על שחן "מניחות לבנותיהן חס' רות הנסיון לערסל את עצמן בתחרות על התוארים המפוקפקים של מיס אמריקה ומיס תבל... הגשים ירדו מן הרמה הנאה של כבוד נשי". האשים הבישוף. לא די בתחרות היופי, הנשים גם לובשות בגדי גברים, מע' שנות ברעוב ועוסקות בענפי ספורט גבריים. רמו הבישוף: כל זה יתגסק בהן בעולם הבא.

הרפתקאות בעולם ההוא

אחר שהתפוצצה הגיעה רותי למוכב מרובע ומצאה שם ארץ בשם לארשי, גן-העדן של המפלגות, שם חיים בנייהולו שיש להם רמקו' יום במקום ראשים. ראש המפלגה השדמית, אנזיאנו, שדח אותה לבית-המשוגעים, מקום לפתע נממרה התחמושת — ומאנק רביעי התקרב אליו. מוטקה לא היסס — הוא הטיל את רימוני-היד האחרון מתחת לנחון הטאנק, התפוצץ יחד אתו. "שמעתי באנג גדול", סיפר מוטקה, "וכשהכרתי חזרה אלי ישבתי על הכוכב המרובע..."